

„честь да говори. Неговиятъ кореспондентъ казвалъ „слѣдното:“

„Това, що е невъзможно у човѣцитѣ, възможно „е у Бога. Кой би помислилъ, че между насъ могло би „да стане такъвъ чувствително промѣнение въ идеитѣ? „Вие знаете, че у насъ селянинѣтъ въ своитѣ страдания „и мжки бѣше привикналъ да смѣсва англичанина съ „турчина. Той добръ знаеше, че англичанинѣтъ е хрис- „тиянинъ, но, отъ друга страна, той знаеше и това, „че англичанинѣтъ е приятель и съюзникъ на турчина, „неговия тиранинъ, и че турчинѣтъ надмѣнно се гор- „дѣше съ това. Българскитѣ селянинѣ, — ние не трѣба „да криемъ това, — има живи симпатии къмъ руситѣ, „защото знае, че руситѣ сж врагове на неговитѣ притѣс- „нители и защото руситѣ го утѣшаватъ въ неговитѣ зло- „щастия и всѣкога му даватъ надежда за една по-добра „участь. За българина християнинъ между англичанина „и Турчина нѣмаше до сега разлика: за него тѣ бѣха „всѣ едно. Той считаше за свои притѣснители и единия, „и другия. Вие виждате отъ това, защо българинѣтъ „не можеше да обича англичанина. Вие виждате, обаче, „какъ сега Провидѣнието устрои работитѣ. Днесъ всичко „това е измѣнено. Сега името на англичанина между „нашитѣ селяни значи човѣколюбие, милость, любовь „и народна свобода. Истина е, че за постигане това „промѣнение, трѣбаше баши-бозуцитѣ, по заповѣдь на „турското правителство, да изтрѣбятъ на единъ пжтъ „нѣколко хиляди невинни Българи, жени, дѣца, мжже, „независимо отъ това, че всѣка година нашето оте- „чество принасяше въ всеожигание до 500—600 жертви „на турската дивотия. Уви! Никой другъ, а само рус- „киятъ народъ слушаше нашитѣ викове отъ бѣди и мжки, „само той съчувствувахе къмъ нашитѣ злощастия. Сега,